

ممانعت از شعرخوانی

شاعر حامی فلسطین در پارلمان ولز

پارلمان ولز، حضورشاعرملی این کشور در مراسم افتتاحیه را به دلیل اشاره به غزه در شعرش لغو کرد. شاعر این شعر گفت: در چنین روزهایی نوشتن درباره رودخانه‌ها یا گنجشک‌ها نوعی کوتاهی است. به گزارش خبرگزاری مهر و به نقل از آسوشیتدپرس، حنان عیسی، شاعر ملی ولز به دفاع از شعری برخاست که پارلمان ولز خواندن آن را در مراسم افتتاحیه پارلمان که با حضور پادشاه چارلز

نسرین بختیاری گروه فرهنگ و هنر

انجام دادیم و این اطلاعات را به فیلم‌نامه تبدیل کردیم.

با توجه به موضوع فیلم و حساسیت‌های آن در روند تولید نهادهای ذی ربط حمایتی از شما داشتند؟

خیر. واقعیت این است که وقتی ساخت این فیلم را آغاز کردیم در شرایط جنگی بودیم اما بسیاری از مسئولان ما در عمل حمایت چندانی از ما نکردند. ما خودمان در میدان بودیم و از ابتدا تا انتهای کار را با تلاش شخصی پیش بردیم. برابم عجیب بود که چرادر چنین شرایطی، با وجود اهمیت رسانه و فرهنگ، حمایت لازم صورت نمی‌گیرد. رسانه یکی از مهم‌ترین ابزارهایی است که می‌توانیم به کمک آن خودمان را به دنیا معرفی کنیم؛ بااین حال، در این زمینه حمایت مؤثری از ما نشد.

با توجه به این‌که فیلمبرداری در دوران جنگ انجام شد، انتخاب بازیگران و فراهم‌کردن شرایط تولید چطور بود؟

ما فیلم را در شرایط بسیار سختی ساختیم. بسیاری از بازیگران حاضر نمی‌شدند به گروه بپیوندند؛ چون نگران بودند که موشک باران ادامه پیدا کند و جان‌شان به خطر بیفتد. ما افرادی را برای بازی در فیلم مدنظر داشتیم، اما به دلیل شرایط جنگ نتوانستیم به بعضی از آنها دسترسی پیدا کنیم. خیلی‌ها از شهر رفته بودند، اما ماتصمیم گرفتیم بمانیم و کار را ادامه دهیم. هنگام فیلمبرداری، گاهی حملات موشکی در فاصله‌ای بسیار نزدیک به محل ضبط رخ می‌داد. ما در محدوده رسالت تهران فیلمبرداری داشتیم و حتی همان محدوده‌ای را که هدف حمله موشکی قرار گرفته بود، به عنوان لوکیشن فیلم انتخاب کردیم. در واقع، در شرایطی کار می‌کردیم که خطر حمله موشکی وجود داشت. به همین دلیل، انتخاب بازیگران و پیشبرد تولید بسیار دشوار بود. وقتی علیرضا جعفری پذیرفت با ما همکاری کند، فکر نمی‌کردم چنین جهان بینی‌ای داشته باشد و در واقع او و بسیاری از بازیگران بر اساس اعتقاداتشان پای کار آمدند. ما فقط حاضران در میدان را می‌بینیم که پرچم تکان می‌دهند اما کار عوامل این گروه ما دست‌کمی از آنها ندارد. ما ناراضی بودن خود را به دنیا نشان می‌دهیم، من این فیلم را در هشت روز با بودجه بسیار کمی ساختم.

در بخشی از فیلم هم به موضوع نفوذ پرداختید.

بله. همان‌طور که می‌دانید این جاسوس‌ها بودند که محل دانشمندان هسته‌ای و دیگر مقامات را فاش کردند. بعضی حتی با مبالغ ناچیز ۲۰ میلیون یا ۳۰ میلیون تومانی خود فروخته و جاسوس شده بودند. در فیلم هم گفته می‌شود که «ما تکلیف مان با دشمن خارجی مشخص است، اما دشمن خودی نه».

با توجه به این‌که فیلم آن سوی آوار در گروه سینمایی هنر و تجربه اکران می‌شود، مخاطب هدف خود را چگونه تعریف می‌کنید؟

من فکر می‌کنم همه مردم ایران می‌توانند مخاطب فیلم من باشند. همه ما دوستانی با طرز فکرهای متفاوت داریم. اتفاقا در یکی از اکران‌های فیلم، یکی از دوستانم را که درباره مسائل مختلف دیدگاه متفاوتی داشت، دعوت کردم. وقتی فیلم را دید، به من گفت: «من

سوم برگزار می‌شد، رد کرد. این شاعر ولزی-عراقی که برای شرکت در مراسمی که طی آن «سیند» (پارلمان ولز) توسط پادشاه چارلز و ملکه کامیلا افتتاح می‌شد، دعوت شده بود در نهایت از حضور در مراسم سر باز زد. شعری که عیسی سروده و قصد داشت آن را بخواند «رشد کردن» نام داشت و ترکیبی از زبان‌های انگلیسی و ولزی بود. پس از آن عیسی تصویری از دستورالعمل ارسالی پارلمان ولز را

قصه نفوذ و ترور در آن سوی آوار

کارگردان «آن سوی آوار»: مردم امروز به داستان‌های امنیتی علاقه‌مندند و ما هم چنین موضوعی را در بستر جنگ روایت می‌کنیم

فیلم سینمایی «آن سوی آوار» به کارگردانی محسن منشی‌زاده، از چهارشنبه ۲۲ مهرماه در گروه سینمایی هنر و تجربه روی پرده رفته است. این فیلم در روزهای جنگ و زیر سایه محدودیت‌های مالی و دشواری‌های تولید ساخته شد تا روایتی از ایستادگی، نفوذ و تلاش برای حفظ استقلال علمی کشور باشد. منشی‌زاده ۲۷ سال سابقه فیلم‌سازی دارد و بیش از ۱۲۰ عنوان فیلم ساخته است. او می‌گوید گروه تولید با وجود نگرانی بازیگران از حمله‌های موشکی، کار را متوقف نکرد و فیلم را در هشت روز و با بودجه چهارمیلیارد تومان به سرانجام رساند. بخشی از فیلمبرداری نیز در محدوده رسالت تهران انجام شد؛ جایی که هدف حمله‌های موشکی بسیار مغربی بود و موجب شهادت چندین نفر از یک خانواده شد. داستان آن سوی آوار در کنار پرداختن به ترور دانشمندان هسته‌ای و مسأله نفوذ، بر اهمیت دستاوردهای علمی و ضرورت ایستادگی برای توان داخلی تأکید دارد. این فیلم البته با توجه به محدودیت بودجه شاید اثری مورد توجه از لحاظ محتوا نباشد اما دغدغه کارگردان و حساسیتش نسبت به موضوع جنگ موجب شد که با او درباره ساخت این فیلم به گفت‌وگو بنشینیم و در ادامه از نظر می‌گذرانید.

از طریق آن، مخاطب را به سینما بکشانم و حرفم را بهتر بزنم. وقتی بودجه داشته باشم، می‌توانم تولید بهتری انجام دهم. برای مثال، شما یکی از صحنه‌های انفجار را در نظر بگیرید؛ در حالت ایده‌آل، ممکن است بخواهم ۳۰۰-۴۰۰ نیروی امدادی در محل حضور داشته باشند، فضاشلوغ شود. آتش‌نشانی برای مهار آتش بیاید و مردم نیز در صحنه حضور پیدا کنند و مشارکت داشته باشند. اما وقتی بودجه کافی ندارم، نمی‌توانم چنین صحنه‌ای را با این ابعاد اجرا کنم. تهیه‌کننده به من می‌گوید هزینه آوردن ۴۰۰ هنور این قدر است و هزینه حضور نیروهای آتش‌نشانی نیز مبلغ دیگری می‌شود. این اتفاق‌ها تأسف بار است. انتظار این بود که خودشان پیشقدم شوند و بگویند در کنار شما هستیم و برای انجام این کار کمک می‌کنیم. اما در نهایت، پرداخت این مبلغ بر عهده تهیه‌کننده است و من هم نمی‌توانم بار مالی بیشتری به بودجه تحمیل کنم. در نتیجه، مجبور می‌شویم از بسیاری از ایده‌ها و خواسته‌های خودمان صرف‌نظر کنیم. اگر بودجه بیشتری در اختیار داشتیم، می‌توانستیم اتفاقات بهتری را رقم بزنیم. فکر نمی‌کنم در شرایط فعلی، یک فیلم سینمایی با بودجه‌ای کمتر از ۳۰ تا ۴۰ میلیارد تومان ساخته شود؛ به‌ویژه با قیمت دلار و هزینه‌های تولید. اما ما این فیلم را با چهارمیلیارد تومان ساختیم.

اگر قرار باشد مخاطب پس از تماشای آن سوی آوار با پرسش یا تأملی درباره جنگ و تأثیر آن بر زندگی‌اش از سالن سینما بیرون بیاید، دوست دارید چه باشد؟

دوست دارم مخاطبان با این احساس از سینما خارج شود که درست است جنگ وجود دارد و ما با مشکلات و تهدیدهای مختلفی مواجه هستیم، اما تا پایان راه در کنار کشورمان می‌ایستیم و با هم آن را می‌سازیم. امیدوارم بتوانیم به بهترین دستاوردها برسیم؛ چون واقعا جوانان خوبی داریم. جوانان فعال ما در حوزه هسته‌ای، لزوما به دنبال مسائل سیاسی یا بمب و موشک نیستند؛ آنها در حوزه تخصصی خودشان فعالیت می‌کنند و برای پیشرفت کشور زحمت می‌کشند. این حوزه در تولید دارو و بسیاری از زمینه‌های دیگر نیز کاربرد دارد. درواقع، وقتی به فعالیت‌های مختلف در کشور نگاه می‌کنید، می‌بینید که فناوری هسته‌ای به‌نوعی با بخش‌های گوناگون پیشرفت علمی و صنعتی ارتباط پیدا می‌کند. گاهی می‌بینیم عده‌ای می‌گویند چراغنی‌سازی انجام می‌دهید و چرا اوریونیوم را در این سطح غنی می‌کنید؛ بهتر است این کارها را کنار بگذارید. اما اگر قرار باشد از تمام این ظرفیت‌ها صرف‌نظر کنیم، چگونه می‌توانیم به پیشرفت برسیم؟ در چنین شرایطی، ممکن است به کشوری وابسته و ناتوان تبدیل شویم که برای انجام کارهای مختلف به دیگران نیاز دارد. دوست دارم مخاطب پس از تماشای فیلم به این نتیجه برسد که باید محکم‌تر از گذشته پای دانش و توانمندی‌های کشورمان با ایستیم و از تلاش جوانان مان حمایت کنیم.

قاب

افتتاح نمایشگاه مجسمه‌های

پوشیدنی در باغ موزه هنر ایرانی

نمایشگاه مجسمه‌های پوشیدنی مِبا کریم‌خانی با ارائه ۱۲۲ اثر دست‌ساز، با الهام از داستان‌های شاهنامه و نگارگری ایرانی، در باغ‌موزه هنر ایرانی برگزار می‌شود. به گزارش مهر، نمایشگاه مجسمه‌های پوشیدنی مِبا کریم‌خانی شامل آثاری است که با استفاده از نقره و سنگ‌های قیمتی و با تکنیک‌های ساخت دستی خلق شده‌اند. در این آثار، عناصر و روایت‌های برگرفته از شاهنامه و نقوش و شخصیت‌های نگارگری ایرانی، زمینه‌ای برای شکل‌گیری آثاری در مرز میان زیور و مجسمه فراهم کرده‌اند. حرکت، ساختار و قابلیت استفاده از آثار به‌عنوان زیور، در کنار ارزش مستقل هنری آنها، از ویژگی‌های این مجموعه است؛ مجموعه‌ای که با نگاهی معاصر به روایت‌های کهن ایرانی، امکان مواجهه‌ای تازه با جهان تصویری و اسطوره‌ای ایران را فراهم می‌کند. این نمایشگاه از اول تا ۵ آبان در باغ موزه هنر ایرانی برگزار خواهد شد.

در اینستاگرام منتشر کرد. در این متن از او خواسته شده بود شعری بسراید که ضمن گرامیداشت سیاستمداران منتخب و دستاوردهای آنها، یادآور تعهدشان به مردم ولز باشد. عیسی توضیح داد: با وجود مسائل مبرم بسیاری که این روزها بر زندگی مردم ولز تأثیر می‌گذارد، نوشتن درباره رودخانه‌ها یا گنجشک‌های در حال پرواز، نوعی کوتاهی و بی‌توجهی به‌نظر می‌رسد.

فرهنگ

CULTURE

پنجشنبه ۳۰ مهر ۱۴۰۵ ■ شماره ۷۴۴۹

یادداشت

حجت‌الاسلام سعید صلح‌میرزایی | عضو مجلس خبرگان رهبری

اتحاد ملی و ناکامی دشمن

انقلاب اسلامی بر سه شعار استقلال، آزادی و جمهوری اسلامی استوار شد. استقلال یعنی تصمیم‌گیری بر پایه منافع ملی، نه خواست استعمارگران. موقعیت راهبردی ایران، منابع عظیم انرژی، دسترسی به دو دریا و بازار گسترده، همواره آن را در معرض طمع قدرت‌های خارجی قرار داده است. اختلاف با آمریکا و رژیم‌صهیونیستی نیز ریشه در همین استقلال و تعارض مبانی دارد. جمهوری اسلامی از آغاز انقلاب، حمایت از فلسطین و آزادی قدس را وظیفه‌ای اسلامی و انسانی دانسته است. این حمایت، نه صرفا سیاسی، بلکه برخاسته از مسئولیت دینی در برابر مظلومان است.

آمریکا؛ سلطه‌جوی ناسازگار

خصوصت آمریکا با ایران، از نخستین ماه‌های پس از پیروزی انقلاب و پیش از تسخیر سفارت این کشور آغاز شد. بنابراین، تعارض دو طرف را نمی‌توان صرفا به رویدادهای بعدی فروکاست؛ مساله، پذیرش یا نفی استقلال ایران و منافع سلطه‌جویانه آمریکا است. ستم با نقاب مظلومیت رژیم صهیونیستی برپایه تصرف سرزمین فلسطین و آوارگی و کشتار مردم آن شکل گرفت. فریب، مظلوم‌نمایی، تهدید و خشونت، از مؤلفه‌های تاریخی این فرآیند بوده‌اند. ازاین‌رو، نمی‌توان در برابر غصب سرزمین فلسطین و ستم بر مردم آن سکوت کرد. امام خمینی(ره) با نام‌گذاری روز جهانی قدس، مانع فروموشی و عادی‌سازی اشغال فلسطین شد. این ابتکار، به تقویت هویت ایمانی و قرآنی مبارزه فلسطینی انجامید؛ هویتی که در مقاومت گروه‌هایی چون حماس و جهاد اسلامی نمایان است. سیاست جمهوری اسلامی، حمایت و توانمندسازی مبارزان فلسطینی برای تصمیم‌گیری و اقدام مستقل بوده است. عملیات طوفان الاقصی نیز نمونه‌ای از طراحی و اجرای عملیات به دست خود نیروهای فلسطینی بود؛ حمایتی که با هدف تقویت توان مقاومت و دفاع از حقوق ملت فلسطین صورت گرفته جمهوری اسلامی و مقاومت فلسطین است؛ ازاین‌رو، پذیرش بازپس‌گیری حقوق مردم این سرزمین حمایت می‌کند. اشغالگری رژیم‌صهیونیستی و محدودشدن سرزمین فلسطینیان به بخش کوچکی از خاک خود، ظمی آشکار است. افزون بر این، قدرت‌طلبی این رژیم، امنیت و منافع ملی کشورهای منطقه را نیز تهدید می‌کند. رژیم صهیونیستی برپایه اشغال و غصب سرزمین فلسطین شکل گرفته است؛ ازاین‌رو، پذیرش آن صرفا به‌دلیل شناسایی بین‌المللی با مبانی جمهوری اسلامی سازگار نیست. با آمریکا نیز، با وجود سابقه طولانی خصومت و مداخلات، مذاکراتی در دوره‌های مختلف انجام شده اما مذاکراهی که مستلزم واگذاری اصول و مبانی جمهوری اسلامی باشد، پذیرفتنی نیست. استقلال و پایبندی به مبانی، شرط بقای جمهوری اسلامی است. پایبندی به اصول مسلمان نمی‌تواند نسبت به سرنوشت دیگر مسلمانان بی‌تفاوت باشد. این آموزه اسلام است و نمی‌توان برای حفظ منافع دنیوی، اخلاق، تعالیم دینی و آیات قرآن را نادیده گرفت. باید بر باورهای خود ایستادگی کنیم، حتی اگر هزینه‌ای در دنیا داشته باشد. خداوند نیز وعده داده است پایداری در مسیر حق، بی‌ثمر نخواهد ماند.

حمایت ایران از فلسطین و ایستادگی در برابر آمریکا، افزون بر پاداش اخروی، برای ملت ایران در میان ملت‌های آزادی‌خواه احترام و اعتبار به‌همراه داشته است.

متن کامل را در
جام جم آنلاین
بخوانید

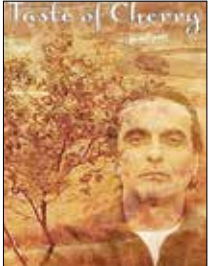

تمدید فراخوان ثبت نام در جشنواره تجسمی جوانان

شورای سیاستگذاری جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران، فرصت ثبت‌نام هنرمندان جوان در سایت جشنواره را تا روز دوم آبان‌ماه تمدید کرد. بسیاری از هنرمندان جوان سراسر کشور، خواستار فرصت بیشتر

برای بازگذاری آثار در سایت سی‌وسومین جشنواره تجسمی جوانان ایران شدند و به همین علت تاریخ پایان فراخوان، از روز ۲۸ مهر، به روز دوم آبان تغییر کرد. هنرجویان سراسر کشور برای ثبت‌نام نیازی به خلق اثر جدید ندارند و برای معرفی خود در جلسات داوری می‌توانند از آثار آرشیوی‌شان استفاده کنند و تعدادی از آثارشان را تا ساعت ۱۵ روز شنبه دوم آبان در سایت جشنواره بازگذاری کنند. بعد از پایان مهلت فراخوان، نشست‌های داوری و انتخاب هنرجو برای کارگاه‌های جشنواره از روز سوم آبان آغاز می‌شود. سی‌ودومین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان ایران از ۲۳ تا ۲۷ آبان ۱۴۰۵ در کرمانشاه به دبیری رضوان صادق زاده برگزار خواهد شد.

تجسمی

بازآفرینی فیلم

«طعم گیلاس» در برزینل

فیلم «طعم گیلاس» ساخته عباس کیارستمی، برنده نخل طلای کن در سال ۱۹۹۷، در قالب اثری پرتغالی‌زبان به کارگردانی لیساندرو آلونسو فیلمساز آرژانتینی و با بازی واکتر مورا در برزینل بازآفرینی می‌شود.

به گزارش ایسنا، واکتر مورا، بازیگر برزیلی که برای فیلم «مامور مخفی» نامزد جایزه اسکار شد، در این اقتباس پرتغالی‌زبان ایفای نقش می‌کند. فیلم اصلی کیارستمی در سال ۱۹۹۷ جایزه نخل طلای جشنواره فیلم کن را به‌دست آورد. این فیلم با عنوان موقت «عطر پیستانگا» با تهیه‌کنندگی وانیا کاتانی از شرکت برزیلی بانانیر فیلمز و همکاری دوشرکت‌گونه‌ها پورا و پاریس اینترتیمنت ساخته شده است. احمد کیارستمی، فرزند عباس کیارستمی و تهیه‌کننده اجرایی این پروژه گفت برای پذیرفتن ایده بازسازی این فیلم به زمان نیاز داشته است؛ مدتی طول کشید تا بتوانم با این ایده کار بیایم اما وقتی آن را پذیرفتم، به لیساندرو گفتیم این فیلم متعلق به اوست و تمام تصمیم‌ها را خودش می‌گیرد. طعم گیلاس داستانی جهانشمول است و به جغرافیا یا حتی زمان خاصی محدود نمی‌شود.